

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Roboam, Rex Juda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

pter scelera sua suscitaverat adversarium : Ejusdem Domini iussu idem Propheta, cum fortè Jeroboam Jerosolymâ egredere-
tur, eidem occurrit, apprehendensque pallium suum novum scidit in duodecim partes, deditque decem scissuras Jeroboamo cum hac domini denuntiatione : *Ecce ego scindam Regnum de manu Salomonis, & dabo tibi decem Tribus.* Salomon tamen re ad ipsum perlata aded non deprecatus est cum humilitate DE-
um, ut potius Jeroboamum ad necem quæreret ; qui autem mox fugam arripuit in Ægyptum. Atque ita Salomon deliciis potius, quàm annis (nam ultra 60. non pervenit) confectus mortuus est, & sepultus in civitate David, ubi regium sepulchrum paraverat.

Pœnitens,
Ecclesiasticus
c. 1. v. 2.

Scripsit jam olim Cantica Canticorum, iisque nuptias cum filia Pharaonis in sensu historico celebravit; ultimis verò, duobus fortè, annis gravium authorum opinione pœnitens scripsit librum Sapientiæ, librum Proverbiorum, & librum Ecclesiasticus, in quo, ut ait *D. Chrysostomus*, emisit sublimem illam, & coelis dignam vocem : *Vanitas vanitatum, & omnia vanitas.* Quòd si verum est, pœnitentiæ lachrymis per singulas noctes stratum suum rigarit, simulque jusserit aras, statuasque falforum Deorum dejici, fana disturbari, ac solo æquari, quæ si funditus eversa non sunt, id factum est DEO permittente, ut essent imposterum Salomonis stultitiæ, & resipiscentiæ testes. Certiora de novissimis Salomonis, & plura de sequentium Regum rebus haberemus, si extarent Libri verborum dierum Regum Juda, & Israël. Hi enim erant quasi annales & fasti publici; è quibus in libros Paralipomenon aliqua quidem translata sunt, & ad nos devenerunt; cœtera verò temporum injuriâ perierunt.

Roboam, Rex Juda.

Roboam in-
consultâ re-
sponsione de-
cem Tribus
amittit.
1. Reg. 12.
2. Par. 10.

Salomonis filius Roboam anno ætatis quadragesimo primo hæreditario jure successit, eique postea in urbe Sichem, quò Regni comitia indicta fuerant, communibus populi suffragiis Regnum stabilitur. Constituto Rege actum est de Regni negotiis, in quibus erat imprimis imminutio tributorum. Igitur populi Principes, qui universam multitudinem Israëlitis repræsentabant, adsunt Regem, rogantque, ut onus tributorum, quod ipsi-

ipſius Pater impoſuerat, minueretur. Salomon enim primò tributum indixit ad ædificandum Templum, quod deinde perfeveravit etiam ad domum Regiam, ad murum Jeruſalem, ad inſtaurationem & ædificationem multarum civitatum, & demum ad explendam tot mulierum cupiditatem uſque ad mortem ipſius. Rex reſponſum diſtulit, ac conſilium iniiit cum Senioribus, qui Salomoni, dum adhuc viveret, erant à conſiliis; qui quidem authores ei fuerant, ut hac in re acquieſceret populo. At ille Juniorum potius, quos itidem conſuluit, ſententiam ſecutus juſſit populo denuntiari: *Pater meus poſuit ſuper vos jugum grave, ego autem addam ſuper jugum veſtrum. Pater meus occidit vos flagellis, ego autem cadam vos ſcorpionibus.* Quod eum auდიſſet populus, ſuperbè ipſe quoque ac contemptim: *Qua nobis, inquit, pars in David, aut qua hereditas in filio David?* Advertit Rex errorem, & ut populum mitigaret, Adoniram Præpoſitum ſuper tributa ad eum deſtinat. At iſte aliàs jam propter tributa exoſus à furenti populo lapidibus obrutus eſt; quo facto Roboamus ſibi ipſi metuens conſenſo trepidè curru Jeruſolyam feſtinavit; ſicque comitiis magno ſuo dedecore & damno finem impoſuit; nam ſola Tribus Juda, & Benjamin, quæ deinceps ſub una voce Juda veniunt, in fide eius permanſit. Cæteræ decem Tribus Jeroboamum, Salomone deſuncto in patriam reverſum, virum aliàs fortem & potentem Regem conſtituunt, qui memor vaticinii Achia Prophetæ minimè repugnavit, ipſamque urbem Sichem in Regni ſedem delegit.

Roboam interim ut ſchismaticas Tribus priùs, quàm malum morâ invaleſceret, ſub coronam ſuam reduceret, exercitum 180. millium ex Judæis & Benjamitis colligit, ac ſequenti anno contra Jeroboamum edueit. Verùm revocatur. In via enim occurrit Semeia Prophetæ, qui nomine DEI exercitum reverti jubet; à me enim, inquit, factum eſt verbum hoc, Salomonis nempe peccata per imprudentiam Roboami caſtigante.

Solutus hoc belli timore Jeroboam ab alia non minùs gravi curâ ſeipſum in ſigni impietate liberavit DEO ingratus. Sollicitus erat, ne, ſi populus Jeruſolyam ter quot annis pro more Religionis cauſâ proficiſceretur, ſenſim placatus ad domum David ſe relicto rediret. Itaque ſub proximum Paſchale tempus eam profectionem interdixit, cauſatus, eam urbem hoſtilem adhuc

Jeroboam,
Rex Iſrael.

Prohibetur à
DEO bello
perſequi
ſchismaticas
Tribus.

3. Reg. 12.
à v. 21.

2. Par. 11.
Jeroboam
peccare facit
Iſrael, erectis
in Dan & Be-

thel Idolis.
3. Reg. 12.
à v. 26. &
3. Reg. 13.
à v. 1.

esse, & ipsos deserti Principis reos, plenumque adeò periculi iter illud fore: colerent DEUM in suis terris, ubi pro uno Templo geminum habituri essent; quæ dum idoneis locis excitarentur, ipsi ad mentes aliquot vota sua differrent. Credidit populus Tempora verò DEO ædificanda; at Jeroboam nuper ex Ægypto reversus Apim & Serapim cogitabat falsos & Ægyptios Deos. Magnâ igitur celeritate duo delubra excitavit, unum ad septentrionem in urbe Dan, ad meridiem alterum in Bethel; ac utrobique vitulum aureum collocavit. Indictâ deinde ad imitationem Salomonis dedicatione simul promulgavit novos Deos clamandò: *Ecce Dii tui Israël, qui te eduxerunt de terra Ægypti.* Igitur alii in Dan, alii in Bethel sunt profecti. Ipse Jeroboam venit in Bethel, atque ante vitulum altare erexit constitutis de sæce populi Sacerdotibus, quòd ii, qui erant de Tribu Levi, nollent huic impietati servire, utque novis his Sacris Rex auctoritatem conciliaret, ipse Sacerdotis munere assumpto ascendit super altare & thus adolevit Idolo; quod dum facit, ecce vir DEI sive Propheta adest de Juda, qui disturbavit solennitatem clamando *altare, altare*, ejusque eversionem tempore Josiæ Regis Juda futuram prædicendo, confirmatâque mox sunt verba Prophetæ duplici signo; nam altare scissum est. & manus, quam Jeroboam contra virum DEI extenderat, illico exaruit; quæ licet ad preces Prophetæ fuerit pristinæ mollietati restituta, non tamen reversus est Jeroboam de via sua pessima, ratus, se Regnum retinere non posse nisi retento cultu Idolorum; immò exinde multò pluribus in locis crescente Israëlitarum superstitione luci & nemora montium Idolis fuere consecrata.

Levitæ alii-
que multi ex
Israele se, ac
sua transfe-
runt in Judæ-
am.
2. Par. 11. à.
v. 5.
Ob peccata
Roboam &
Juda Tem-

Quod cum viderent Levitæ & Sacerdotes, reliquerunt suburbana & possessiones, quas habebant in Israëlide, & migrarunt in Judæam. Sed & plurimi alii veri DEI cultores Jeroboamo deserto se cum familiis suis illuc transtulerunt, ut liberè colere possent DEUM Patrum suorum; ob quam causam Roboam per Regnum suum multas instauravit civitates, quas ætus semper populus incoleret.

Verum post tres annos Roboam ipse *dereliquit Legem Domini & omnis Juda cum eo.* Hinc inde enim luci super colles plantabantur, aris & statuis ornabantur, nec vitulis solum sed

Pria-

Priapo etiam Deorum spurcissimo sacrificabatur præeunte Maacha turpissimorum Sacrorum Principe Roboami uxore præ cæteris dilecta. At brevi ultio divina adfuit; nam anno Regni quinto Sefac Rex Ægypti cum ingenti exercitu Judæam ingressus capris variis in via civitatibus Jerosolymam usque penetravit. 2. Par. 13. v. 7. *Roboam homo rudis & corde pavido* cum non esset ausus infestis signis occurrere; inid cum Optimatibus, qui metu hostis undique Jerosolymam confugerant, consiliò, hosti portas aperuit eam utique conditione, ut saltem DEI Templo parceretur. Verùm Sefac in urbem admissus conditionem non servavit; nam tulit thesauros domus Domini, & thesauros regios & universa diripuit: scuta quoque aurea, quæ fecerat Salomon; tributòque in lignum subjectionis imposito, tunc demum recessit.

Fuit hæc manifesta Idololatriæ poena, quam & Semeia, cum Ægyptius Jerosolymam adventaret, Regi & Principibus Juda in faciem prædixerat, & ipsimet agnoverant, cum consternati dicerent: *Fustus est Dominus*; nec tamen postea sincerius quæsierunt Dominum. Nam etsi Roboam pro scutis aureis ænea confici iusserit, eaque sibi Templum adeunti ab excubitoribus suis præferri, adeoque cultum DEI publicè cum populo non deseruerit penitus; tamen abominanda illa sacra, quibus scelerata Maacha præerat, aliæque deinceps quoque frequentabantur. Unde Scriptura ejus vitam his verbis claudit: *Fecit autem malum, & non preparavit cor suum ut quæreretur Dominum*: mortuus est autem, sepultusque in civitate David, postquam septendecim annos inter continua cum Jeroboamo bella regnasset,

Abias, Rex Juda.

Roboam ex octodecim uxoribus & sexaginta concubinis genuerat 28. filios & 60. filias. Abiam verò Regem designaverat, tum quòd natus esset ex Maacha, tum quia sapientior fuit & potentior *super omnes filios suos*. Novus Rex bellum cum Jeroboamo persecutus primo statim Regni sui anno cum quadringentis milibus electorum virorum magnaque in DEum fiducia in hostes movet, licet numerò longè superiores, nam

T 3

plum & urbs
spoliatur.
3. Reg. 14.
à v. 21.

Moritur Roboam.
3. Reg. 14.
à v. 27.
2. Par. 12.
à v. 10.

Ab An. 3025.
Abias decem
Tribus ingentem
cladem infert.
3. Reg. 15.
2. Par. 11.
à v. 21. &
2. Par. 13.